

Ordføreren (Madsen-Mygdal): Vi have saa ofte haft Lejlighed til at omtale, at en af de væsentligste Grunde til, at den finansielle Stilling i Øjeblikket ikke er gunstig, er, at Statsbanedriften i de senere Aar har givet saa daarligt et Udbytte. Overskuddet har været stærkt dalende, saaledes at vi sidste Aar endogsaa staa med et Minus. Lige saa vist som det er Tilfældet, lige saa sikkert er det imidlertid ogsaa, at et af de virksomste Midler til at forbedre vor finansielle Status, vilde være at faa Statsbanedriften til at give et bedre Resultat. Statsbanernes Budget er nu oppe omkring 28 Mill. Kr. — det sidste Regnskab lød paa en Udgift af 27,975,000 Kr. og en lidt mindre Indtægt —, og det stiger jo Aar for Aar uden Hensyn til Overskuddet. Det, at kunne opnaa et nogenlunde ordentligt Overskud, er følgelig et meget vigtigt Punkt, som det er værd at tage Sigte paa. De to foreliggende Forslag gøre det netop i fortrinlig Grad. Lovforslaget om Statsbanernes Takster forhøjer Indtægten, saa vidt vi kunne skønne, med et Beløb af lidt over 2 Mill. Kr. Det her foreliggende Lovforslag tilstræber derimod et bedre Resultat gennem en Formindskelse, jeg haaber en væsentlig Formindskelse af Udgifterne. Ganske vist medfører det en Forhøjelse af Lønningerne paa mellem 6—700,000 Kr., men alligevel tror jeg, at den Tanke, Lovforslaget er bygget paa, i Løbet af nogle Aar vil medføre en væsentlig Formindskelse af Udgifterne.

Princippet i Statsbanedriften er jo for Tiden en meget stærk Centralisation, saaledes at alt skal afgøres af den øverste Styrelse, selv det ubetydeligste Spørgsmaal skal forelægges Generaldirektoratet for at finde sin Besvarelse. De enkelte Embeds- og Bestillingsmænd ude i Linien have saa godt som ingen Myndighed, de kunne ikke træffe Afgørelse, havde jeg nær sagt, af noget som helst. Det har til Følge, at Arbejdet og derigennem Personellet i en meget væsentlig Grad forøges, men det har ogsaa den uheldige Følge, at det underordnede Personale ikke særlig opfordres til at udvise Energi, da de mere eller mindre arbejde som rene Maskiner. Omordningen af dette System er Hovedpunktet i det Forslag, der her foreligger til Behandling. Formaalet er at simplificere Arbejdet og lægge en hel Del mindre Afgørelser ude i Linien. Derigennem haaber man at naa, og vil sikkert ogsaa naa en væsentlig Indskrænkning i Funktionærernes Tal. Jeg skal ikke opholde mig videre

herved, det er Ting, vi oftere have talt med hinanden om, saa vidt jeg erindrer, havde jeg selv Lejlighed til at berøre det ved denne Sags 1ste Behandling.

Jeg skal derefter gaa over til at omtale de væsentligste Ændringer, som er stillede af Udvalget eller dettes Flertal. Det vigtigste Ændringsforslag er efter min Formening det, som angaar selve Organisationen. For Tiden er Forholdet det, at der er en Generaldirektør, 5 Chefer osv., og denne Generaldirektør er eneaaende ved alle Afgørelser. Det foreslaas nu i Lovforslaget at indføre en Generaldirektion i Lighed med, hvad man, saa vidt jeg ved, har alle andre Steder. Det er ikke mig bekendt, at man i noget Land har ordnet Forholdet saaledes, at den øverste Styrelse er hos en Generaldirektør alene, man har overalt kollegiale Styrelser, om end ganske vist paa 2 forskellige Maader. Naar Sagerne ere behandlere i Fællesmøder, træffes den endelige Afgørelse enten af Generaldirektøren alene eller gennem Afstemning inden for hele Generaldirektionen. Lovforslaget, som det foreligger, gaar ud paa at indføre saadanne Fællesmøder, altsaa en kollegial Styrelse, men det indeholder tillige Bestemmelser om, at naar Forhandling har fundet Sted om de paagældende Sager, skal Generaldirektøren træffe Afgørelsen. Dette sidste er en Tanke, som Kommissionens Flertal afgjort var imod, og det er en Tanke, som Landstingsudvalgets Flertal heller ikke har kunnet billige. Vi ere derfor fra alle Sider efter adskillig Forhandling om dette vigtige Punkt blevne enige om at foreslaa en Generaldirektion, inden for hvilken Afgørelsen træffes efter Stemmeflerhed. Forslaget herom blev stillet af den højtærede Minister og omsider tiltraadt af hele Udvalget. Ganske vist er der enkelte af Udvalgets Medlemmer, der have haft Betænkelighed derved, men dog staar jeg som Ordfører for hele Udvalget, naar jeg anbefaler Forslaget til Tingets Vedtagelse. Jeg selv er særdeles glad for det; jeg tror, at det vil være overordentlig gavnligt for Statsbanedriften i det hele. Generaldirektøren bliver ikke efter det en afmægtig Person, han kommer til at staa som den overordnede. Jeg beder ærede Medlemmer gennemlæse Ændringsforslaget, der jo findes under Nr. 1. Det er delt i forskellige Paragraffer, og i § 2 hedder det om Generaldirektøren: „Generaldirektøren er Direktionens Chef og har Overtilsyn med dennes hele Virksomhed. Han er foresat for enhver, der er ansat ved Statsbanerne.